

*Eerste gezamenlijk vakantie in het buitenland. Naar
een land waar het altijd gezellig is en je lekker kan eten.
En de jongens en meiden er verzorgt uitzien
Hoe zouden De Zes het hebben in Pisa???*

1.

Zomer 1980,

“Wat een heerlijk weertje is het. Jammer dat we niet aan het water kunnen zitten. Nee, we moeten per se nu met excursie voor onze opleiding Historicus, op onderzoek uitgaan naar de geschiedenis van wat er in Haarlem heeft afgespeeld.”: zei Daphne. Daphne is een slanke jongedame met blond haar en groene ogen. “Stil nou. Het is belangrijk voor onze opleiding. En het duurt niet lang, althans als jij stopt met klagen. Als we klaar zijn kunnen we naar het strand en daar nog even zitten en wat eten.”: zei Lies. Lies is iets kleiner dan Daphne met bruine ogen en lichtblond haar. “Lies heeft wel een punt Daphne. Ik zeg het niet alleen omdat ze mijn zus is, maar please even doorzetten.”: Christina ziet er hetzelfde uit als Lies maar heeft donkerbruin haar. De meiden waren zoals elke jaar aan het einde van het schooljaar op excursie, opzoek naar de geschiedenis van Nederland. Daarbij kan je denken aan Belgische revolutie in 1830, speelde zich grote deels af in het zuidelijke gedeelte van toen nog Nederland, of het Waterlood ramp van 1950 in Zeeland. Maar juist op de warmste dag van het jaar tot nu toe, lopen ze midden in de stad van Haarlem. Daar zijn ze op onderzoek hoe Haarlem is ontstaan en sinds wanneer het verbonden is met Amsterdam. Daphne vond het wel interessant, maar kon der eigen niet focussen door de warmte. De groep

leidster probeerde wel reken met de groep en de warmte te houden door schaduwplekken te vinden om daar dan de informatie met de groep te delen, dat was niet altijd even makkelijk. Toen de excursie voorbij was, gingen ze met de bus weer terug naar hun school in Den Haag, vandaar uit mochten ze zelf weten waar ze heen gingen. De meiden wisten niet hoe snel ze naar huis moesten fietsen en hun zwemkleding en spullen bij elkaar moesten rapen en op na het strand, waar Jonathan, Maikel en Arthur al zijn. Dat zijn drie neven van elkaar die kort naar elkaar geboren waren. Maikel is de oudste en breedste van de drie, met stekelig blond haar en blauwe ogen. Jonathan is even lang als Maikel maar heeft kort bruin haar en blauwe ogen en dan hebben we Arthur nog. Hij is de kleinste van de drie. Hij heeft blond haar en blauwe ogen. De jongens waren al op het strand. De meiden waren nog niet op het strand of ze lagen al lang uit in de zee. Daar bleven ze met zijn zessen, totdat het schemerig werd en ze op zoek gingen naar een leuk restaurantje dicht bij de kust.

“De excursie was wel interessant maar we konden ons niet echt focussen door de warmte, wat een drama was dat. Ik begrijp echt niet dat ze het niet verzet hadden naar bijvoorbeeld morgen. Nee het moest gewoon vandaag.”: zei Daphne weer. De jongens moesten erdoor lachen. “Arme jullie wij waren hier al vanaf het begin van de middag, heerlijk zonnen, zwemmen en natuurlijk de dames bekijken die er waren.”: zei Maikel. Maikel was een beetje de macho man van de

groep en hij dacht altijd dat de meiden alleen maar na hem keken en niet naar bijvoorbeeld Arthur en of Jonathan. Maar Arthur en Jonathan waren het gewend. Ze deden alle drie ook de opleiding Historicus. Ze waren zo goed als klaar, ze moesten alleen wachten op de diplomering en waren dan echt officieel klaar met de opleiding. Lies zei: "Daar gaat hij weer, die Maikel. Je had dan met ons mee moeten gaan. Een groep met alleen maar meiden. Jij had je echt vermaakt, nou in ieder geval je ogen." Maikel wist niet wat hij erop terug moest zeggen en deed alsof het hem niks deed. Diep van binnen baalde hij van het weerwoord van Lies. Hij en Lies zijn erg aan elkaar gewaagd. De andere hielde heel wijs hun lach in, maar dat ging nog maar net. Ze aten en dronken tot de avond was gevallen. Ze fietsten gezamenlijk richting de straat waar ze wonen. De meiden woonde samen in een woninkje en de jongens aan de andere kant van de straat.

Ze hebben elkaar leren kennen op school en tijdens het uitgaan. En al snel merkten ze dat ze een klik met elkaar hadden. Het was vanaf het begin al een sterke vriendschappelijke band, ook al dacht de omgeving dat er meer was. Een beetje als familie, broers en zussen. Christina en Lies waren dan tweelingzusje en de jongens neven van elkaar. Daphne was al jaren vriendinnen met de zusjes en zodoende was de groep ontstaan. Ze werden door hun vrienden, familie en docenten ook vaak "De Zes genoemd". Met familiefeestjes, huiswerk maken en als er problemen

waren, het maakt niks uit. Ze waren vaak samen. Trips naar het buitenland hadden ze nooit gedaan, maar uitjes in Nederland wel. De meiden gingen wel eens dagjes naar het buitenland. Net als de jongens, nooit met zijn zessen. Daar zal deze zomer verandering in komen.

De jongens waren geslaagd voor hun opleiding en hadden het idee om met zijn zessen op vakantie te gaan richting Italië. Ze hadden netjes toestemming aan de ouders van meiden gevraagd of ze met zijn zessen op vakantie mochten gaan. De vaders dachten er wel even goed over na. Want wat moeten ze erbij denken drie meiden en drie jongens die gezamenlijk samen op vakantie gaan. Uiteindelijk gingen ze ermee akkoord. Maar dan wel op één voorwaarden dat de jongens goed op de meiden zouden letten alsof het hun zusje waren en 's avonds niet uit oog verliezen. De meiden wisten niet dat de jongens het gevraagd hadden aan hun ouders, daarom stonden ze alle drie raar te kijken toen hun vaders erover begonnen. “Zo meiden wat vinden jullie ervan dat jullie met Maikel, Jonathan en Arthur mee op vakantie gaan deze zomer? Tien hele dagen in een warm land zonder ons?”: vroeg de meneer Roelofs, de vader van Lies en Christina. “Vakantie, welke vakantie en wanneer en hoe bedoel je dat? Wij weten niet eens waar we heen willen deze zomer met zijn drietjes.”: zei Lies verbaasd. “Jullie, weten het nog niet. Dan ben ik ze voor geweest. De jongens hebben ons, jullie ouders toestemming gevraagd of ze jullie mee

mochten nemen na een warm land voor tien dagen.”: zei meneer Roelofs. “Wacht zei je nou met de jongens op vakantie? Wacht maar die gaan wij even in de maling nemen vanavond. We gaan doen alsof we nergens van weten en beginnen expres met onze zogenaamde vakantieplannen.”: zei Christina met een ondeugend gezicht. Meneer Roelofs moest erom lachen. Ook al is Daphne het voelt wel een beetje zo. “Nou, ik ben echt benieuwd hoe dat gaat. Maar ik vermoed al hoe ze gaan reageren.”: zei meneer Roelofs.

Die avond hadden ze met zijn zessen afgesproken in de kroeg in de buurt. “Wij hebben toevallig gisteren onze vakantieplannen besproken en gepland. Wij gaan twee weken richting Engeland. Even kijken en ervaren hoe de Engelse leven en hoe hun eten smaak en het verkeer. Daar rijden ze aan de linker kant van de weg. Dat zal wel wennen zijn.”: zei Christina. “En we gaan natuurlijk ook een beetje de geschiedenis onderzoeken. Want daar scheen het net zo te zijn als geweest als hier in Nederland tijdens de Tweede wereldoorlog”: zei Lies. “Misschien ook een beetje kijken naar de jongens daar. Zijn ze echt zo Gentel manachtig als ze voor worden gedaan in de series uit Engeland?”: zei Daphne als laatst. De jongens keken elkaar aan en dachten. “Oeps, we hadden misschien eerst moeten pijken bij ze wat hun plannen voor de zomer waren. En niet eerst toestemming vragen aan hun ouders.” “Gaan jullie echt naar Engeland meiden? Hoelang lopen jullie al met die gedachten?”: vroeg Arthur. De meiden lachten

heel hard en dachten "Ze reageerden nog beter dan we verwacht hadden. Wat zal vaders er hard om lachten als hij dit hoort" "Wij gaan niet naar Engeland jongens. Vader Roelofs had per ongeluk gevraagd hoe wij het vinden om met jullie op vakantie te gaan naar een warm land. Hij heeft niet gezegd welk land"; zei Lies. De jongens lachten nu zelf ook hard om de streek van de meiden. "Gelukkig we schrokken al, maar het klopt wij nemen jullie mee naar een mooi land waar je lekker kan eten en drinken en genieten van al het moois wat het te bieden heeft. Van monumenten mooi parkjes en stranden.": zei Maikel. "Ga je dan ook nog vertellen waar jullie ons mee na toe mogen nemen van onze ouders?": zei Christina. "Ja, als jullie het goed kunnen raden dan komt het vast goed": zei Jonathan plagerig. "Je, kan er heerlijk koffiedrinken en de pasta is daar ook beter dan hier in Nederland. Raar, Raar, waar gaan we naar toe?": zei Maikel plagerig. "We gaan naar Italië. Welke plaats gaan we vertel, vertel, vertel. "; zeiden de meiden in koor. "We nemen jullie mee naar Pisa. Eén van de bekendste plekken van Italië. Alles is al geregeld de ticket, hotel en vervoer naar het hotel. We vertrekken over drie dagen. Zodat jullie nog twee dagen hebben om alles te halen en in te pakken. En ja we moesten wel iets aan jullie vaders beloven.": zei Arthur. "Ja, jullie vaders willen dat wij op jullie letten alsof jullie onze zusjes zijn. En natuurlijk hebben wij het beloofd. Dus jullie zijn vanaf nu onze zusjes.": zei Maikel. Daar drinken wij op. Op zon, stad en lekker

eten. “; zeiden de meiden. De stemming zat er de aankomende dagen goed.

De volgende dag gingen de meiden met hun moeders de stad in om de laatste dingen te halen voor hun vakantie. De meiden konden leuk met hun moeders winkelen en soms merkte ze niet eens dat ze met hun moeders waren winkelen. Ze deden net zo gek mee met ze. “Dames, deze moeten jullie echt passen.”: zei moeder Achterberg de moeder van Daphne. “Ik weet wel één ding zeker jullie krijgen dan veel bekijks daar in het mooie Italië. Wat denk jij moeder Roelofs?”: zei ze er nog achter. “Mam, papa gaat dit echt niet goed vinden en ik denk vader Roelofs ook niet. En de jongens denken er vast net zo over. We gaan op vakantie om te rusten enz. niet om gedoe op te zoeken. Arme jongens ze moeten ons beschermen als hun zusjes dat maken wij ze dan niet makkelijk zo.”: zei Daphne. Lies moest er erg om lachen: “nou, ik trek hem gewoon aan als ik het wil in het mooie Italië. Alleen papa mag het niet te weten te komen. Wat denk jij Christina? Zullen we het gewoon doen en in onze koffer stoppen? “Christina knikte ja, Daphne kon niks anders doen dan er ook mee akkoord gaan.

De laatste avond hadden de ouders de zes mee uit eten genomen om hun vakantie officieel in te luiden. Ze gingen hoe kan het ook anders naar een knus gezellig Italiaans restaurantje in de stad. “Zo, lieve vrienden en kindertjes. Vanavond zijn we samen hier in het gezellige restaurant om alvast in de stemming te komen voor tien dagen Italië.”: zei vader Achterberg. “De kleine meisjes gaan met de kleine jongens gezamenlijk naar Pisa.”: zei vader Roelofs. “Pap, wij zijn niet meer zo klein he. Wij zijn jongen volwassen dames en de jongens zouden altijd kinds blijven.”: zei Lies. Maikel keek der aan moest keihard lachen. “Nou ik ga verder lieve mensen. Maikel, Jonathan en Arthur wees zuinig op onze dames. Wij vertrouwen jullie ze de aankomende dagen toe. Maar wees gewaarschuwd. En nu allemaal eten voor het koud wordt.”: zei vader Achterberg als een grap. “Ik wil er nog wat aan toe voegen als dat mag. Jongens nogmaals gefeliciteerd met jullie diploma en meiden nog één jaartje dan zitten we hier misschien weer voor jullie. Oja, laat ons wel even weten als jullie veilig zijn aangekomen in het hotel?”: zei moeder Jansen (moeder van Jonathan). De gezellige groep had een geslaagde avond. Maar omdat de vlucht best bij tijds was namen de Zes als eerst afscheid van hun ouders. De volgende ochtend werden ze door de ouders van de meiden naar de luchthaven gebracht.